

[Riishøj]

Men det er da afgjort, at vi i Danmark sammenlignet med en række andre vestlige lande – det er også det, der gør EF's indre marked skræmmende – har et højt afgiftsniveau og er kommet i gang med den vedvarende energi på en række områder. Vi er kommet noget længere. Men som bekendt udgør den vedvarende energi, selv om den nok er synlig, en meget lille del af den samlede energiforsyning i Danmark, hvis man gør det op i procenter. Det må vi da erkende.

I stedet for at kalde dette topkarakterer – som hr. Svend Erik Hovmand taler om, dette storpraleri – vil jeg nu nok bruge nogle andre udtryk. Det tror jeg også godt man vil i IEA.

Og så er det et spørgsmål, hvordan vi kommer videre. Som sagt er forslaget intention ganske klart, at vi kommer videre, som ministeren nævnte, med at få analyseret konkret, hvad det er for virkemidler, der skal til for at opfylde den målsætning, og konsekvenserne af dem, med mindst samme detaljeringniveau som i de store energiplaner, vi har haft, sådan at vi prioriterer det her mindst lige så højt som de planer, vi havde omkring energikrisen i halvfjerdserne, hvor vi pludselig blev bange og lavede meget detaljerede analyser.

Vi skal op på mindst det samme plan, for den udfordring, Brundtlandrapporten stiller op, er mindst lige så farlig – men på en anden måde – som den udfordring, vi havde efter krigen i Mellemosten i 1973. Det er altså den prioritering, som er intentionen bag forslaget.

Jeg er meget glad for det tilsagn, den radikale ordfører gav. Man må simpelt hen acceptere, at det er det, vi skal.

Vi skal i hvert fald ikke bruge den hidtidige politik som en sovepude, og vi skal heller ikke bruge det som en sovepude, at der er en række undersøgelser i gang. Det er der jo hele tiden. Vi har på energiområdet haft masser af undersøgelser i tidens løb.

Det, der for mig at se har manglet, er konkret handlen. Vi har meget sjældent lovforslag til behandling her i Folketinget på energiområdet. Vi får til gengæld tilsendt en masse rapporter fra ministeriet med alle mulige analyser, også af tarifstrukturen. Hvad er der blevet af dem? De kom jo for nogle år siden. Men det er meget sjældent, at de følges op af konkrete handlingsinitiativer, og det er det, der er problemet. Vi har ganske mange analyser, men vi gør meget lidt.

Problemet er, som vi nævner det i beslutningsforslaget, at vi netop på energiområdet har nogle meget stærke organisationer, der har et reelt monopol på salg af produkter, og det nævnes også i Brundtlandrapporten som et problem. Man skal op mod nogle meget stærke kræfter, som stadig væk tænker i de baner, at det er meget dejligt at se et nyt kraftværk. Men det her usynlige med at nedbringe elforbruget er noget, man egentlig ikke får prestige af, altså prestigen ved at udvide, ekspandere og negligere at nedsætte energiforbruget.

Spørgsmålet er, om de milliarder – det koster dog over 1 mia. kr. at bygge en ny kraftværksenhed – ikke kunne være anvendt konkret til at reducere behovet for det nye kraftværk. Det er den filosofi, vi skal stille på hovedet, men som det også er nævnt i Brundtlandrapporten, vil det kræve kolossale strukturændringer. I dansk sammenhæng vil det betyde, at man bryder med hele den filosofi, som desværre er meget udbredt i toppen af forsyningsselskaberne: De tænker i sektorinteresser og tænker på at udvide deres eget område og sætter det som det afgørende mål, hvorimod de overordnede samfundshensyn negligeres. De taler pænt om det, men i konkret handling hjælper det ikke meget.

Der er mange eksempler. Tænk bare på den modstand, der har været imod at fjerne den faste afgift på elforbruget, ligesom vi har det inden for gasområdet: Man betaler næsten ingenting i fast afgift, og så betaler man efter sit forbrug. Det gør man som bekendt ikke på elregningen. Det er der voldsom modstand imod. Det at indføre forbrugsafhængige elpriser er der også modstand imod. Tænk også på de udbygningsplaner med decentral kraftvarme, der har været, hvor vi i øjeblikket er inde i en hetz imod det projekt fra elværksside. Sådan kan der nævnes en række eksempler på en reel blokering af nytænkning og konkrete initiativer.

Jeg synes også, det er udmærket, at energiministeren nævner de ting, vi har gjort. Det, jeg savner, er altså konkret handling.

Jeg vil nævne nogle forbehold over for elvarmeforbudet. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke, når man inden for kollektive varmeforsyningsområder skal ombygge, kan have et elvarmeforbud. Hvorfor er eldrevne varmepumper ikke med, elpatroner? Hvorfor har vi ikke hele spektret af elforbrug på varmeområdet med inden for de kollektive varmeforsyningsområder?